

Pia Olsen Dyhrs 1. maj-tale

Taler

Pia Olsen Dyhr
Formand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

1. maj 2023

Sted

3F Storkøbenhavn, Ballerup

Franskbrød med birkes. Sort kaffe.

Ost og rullepølse.

Måske en Gammel Dansk.

Røde faner.

Og taler.

Sådan har vi markeret 1. maj sammen i mange, mange år.

Og da jeg i ugerne op til i dag skulle skrive den her tale, så kunne jeg mærke stemningen og se det hele for mig.

For det er jo sådan det altid er. Det er sådan vi altid gør det.

Det er der noget meget rørende ved. Det er der noget meget fint ved, synes jeg.

Og det føles trygt, netop fordi det er så velkendt.

Men i år synes jeg også der er noget andet.

Jeg har følelsen af, at vi står et sted, hvorfra vi ikke helt ved, hvad der kommer til at ske...

Hvad vej tingene vil gå...

Hvor vi bevæger os hen...

Det skal jeg vende tilbage til.

--

Først vil jeg nemlig gerne starte med at lykønske fagbevægelsen.

Hele debatten om Store Bededag har givet medlemsfremgang mange steder.

I har været gode til at mobilisere på arbejdspladserne.

Helt inde ved kerneydelsen – løn, arbejdstid og fritid – så ved danskerne godt, hvor løsninger findes.

Og der er kommet nogle flotte resultater hjem ved overenskomstforhandlingerne.

HK har fået taget et opgør med 0-timekontrakter og forhandlet mere barsel og mere løn.

3F har sikret substantielle lønstigninger, som udligner reallønstab, som vi oplever med inflationen.

Og som tidligere transportminister kan jeg heller ikke lade være med at notere mig, at 3F's transportgruppe har fået imponerende lønstigninger.

Metal har fået øget fritvalgs-lønkontoen, og overarbejdsbetalingen betragteligt - og styrket barslen.

Og dette er jo bare nogle få eksempler. Listen er meget længere.

Så tillykke til alle organiserede, som bakker op om vores måde at gøre tingene på i Danmark.

Tak til tillidsmændene og til forhandlerne på alle niveauer og i alle forbund – I har gjort en kæmpe indsats og I har igen bevist både Jeres værd og betydning.

Men mest af alt har I vist, at I tager ansvar i svære tider.

Og dét med de svære tider, det bringer mig tilbage til den usikkerhed jeg nævnte før:

At vi som land og som folk står et sted, hvor vi ikke helt ved hvad vej det hele vil gå.

I den situation er det så meget desto vigtigere, at nogen tør tage ansvar.

Og det synes jeg i den grad at den danske fagbevægelse har gjort.

Det synes jeg hele Danmark skylder en stor tak for.

Men den taknemmelighed synes jeg så ikke jeg helt genfinder hos regeringen.

Nok synes Regeringen, at den er sat i Verden for at turde tage de svære og ubehagelige beslutninger...

At den tør tage ansvar, hvor andre tøver...

Det mener jeg ikke er korrekt.

Tog partierne til venstre måske ikke ansvar i sidste valgperiode?

Har vi ikke lige indgået en bred finanslov?

Har fagbevægelsen ikke lige vist den højeste grad af ansvarlighed?

Det vil jeg nok mene.

Jeg mener derimod ikke, det er ansvarligt at lave et indgreb der tilsidesætter den danske model - henover hovedet på arbejdsmarkedets parter...

Jeg mener ikke det er ansvarligt, at give landbruget særbehandling i forhold til industrien, når det gælder landbrugserhvervets klimaansvar.

Det er ikke ansvarligt at lader sådan nogle som Blackstone fortsætte med at

opkøbe boliger og skrue priserne på boligmarkedet op, så almindelige mennesker ikke har råd til en bolig tæt på jobbet...

Og jeg mener ikke... jeg mener slet ikke det er ansvarligt, at uddele 7 milliarder i skattelettelser.

Og som set så ofte før - med mest til de i forvejen højeste indkomster.

Og...

Derfor synes jeg også vi står i en lidt paradoksal situation.

Vi er ét af Verdens rigeste samfund.

Vi har som land en bundsolid økonomi.

Beskæftigelsen er i top.

Danskernes opsparinger boomer.

Der er overholdbarhed i dansk økonomi.

Hvert år er der milliardstore overskud på statens finanser.

Hvorfor så den fortælling om, at vi står med enorme kriser, som kræver et ekstra offer af lige netop lønmodtagerne...?

Når man så samtidig deler skattelettelser ud til de mest privilegerede, og forkæler dansk landbrug, der i forvejen kun overlever, fordi vi år efter år pumper milliarder ind i støtte?

Jeg forstår det ikke...

Der er simpelthen et misforhold mellem den alvor de taler op – og de svar de så kommer med.

Når jeg siger jeg ikke forstår det – så er det ikke fordi jeg ikke forstår hvad de gør.

Jeg forstår bare ikke hvorfor de vælger at gøre det.

Selv i usikre tider – med krig i Ukraine, med en dybt, dybt bekymrende klimakrise, med alle vores udfordringer i vores velfærd...

... så har vi faktisk som land bedre muligheder end de fleste på denne klode, for at gøre det rigtige...

Hvis ikke vi – hvem så?

Jeg er med på at vi skal styrke dansk forsvar.

Danske soldater og deres familier skal have den tryghed, at vores soldater er godt uddannet, godt udrustet og at vi gør vores ypperste for deres sikkerhed.

Jeg er med på, at vi skal styrke dansk sundhed

Vores sundhedspersonale skal have den tryghed, at de har kolleger nok, at de har indflydelse på deres arbejdsdag, at de kan hjælpe børnene, de syge og de ældre på en måde som er god, tryk og værdig for alle parter.

Og vi skal styrke trygheden

Vores venner og familie på byggepladserne, på kontorerne, på sengeafsnittet, i skolerne, skal have tryghed i hverdagen, at man ikke skal blive syg af at gå på arbejde.

At man ikke brækker ryggen eller mister en hånd på byggepladsen.

At man ikke går ned med stress og udbrændthed. At man ikke mobbes eller holdes udenfor fællesskabet.

En undersøgelse for nylig viste, at 25 % af danskerne er bekymrede for deres jobsikkerhed.

Og det er, skal jeg skynde mig at understrege, ikke en måling, der er lavet i Venstres Folketingsgruppe.

Her tror jeg faktisk at tallet er højere...

Regeringen taler konstant om arbejdsudbud. Og når jeg hører de her typer, der påstår at de arbejder 70 timer om ugen tale om en højere pensionsalder, så tænker jeg altid "Lad hende med en timeløn på 120 kr., tjekke om du så også laver noget fornuftigt i alle 70 timer".

For dem... alle dem der har knoklet på arbejdsmarkedet, fra de var helt unge, med mange løft eller dårlige arbejdsstillinger - og til den lave løn - de skal ikke frygte for, at stigende pensionsalder også skal ramme dem.

Og derfor... derfor er jeg også virkelig bekymret for regeringens planer for seniorjobordningen og seniorpensionen...

Vi skal have tryghed om de sidste år man har på arbejdsmarkedet.

Vi skal have tryghed om tilbagetrækningen i Danmark.

Vi skal have tryghed om alderdommen i Danmark.

Tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet er jo for mange af jer, og for mennesker tæt på jer, den mulighed, den sikkerhed, den forsikring om, at der kan være et godt liv - også efter et langt og hårdt arbejdsliv.

Og jeg forstår ikke – jeg forstår ikke... hvordan en socialdemokratisk ledet regering kan være med til at plante den tvivl, den usikkerhed...

Jeg hørte for nylig om en ung flymekaniker, der allerede i 30-årsalderen blev klar over, at kroppen ikke ville holde til et så langt arbejdsliv...

Alle de skæve stillinger og mærkelige positioner, man skal ligge og rode rundt i, inde i flyets mave.

Den bekymring skal vi sgu' tage alvorligt.

Når man allerede i 30'erne bliver klar over, at dét vil man måske kun kunne holde til de næste 10 eller 15 år...

Men helt sikkert ikke til man bliver 70. Dét skal vi tage alvorligt...

Og derfor synes jeg også at regeringen skaber en unødvendig usikkerhed og utryghed.

At der er mennesker, der allerede i deres 30'ere ved, at de ikke kan holde til deres arbejde hele livet, er tilsyneladende svært at forstå, inde bag hæve-sænkebordene.

Men det er jo ikke alle der kan få en mellemliderstilling i Dansk Industri, når alt andet glipper...

...

Vi må have en stærkere Arne-pension.

Men dybest set er jeg helt ligeglad med hvad ordningerne hedder.

Det afgørende er selvfølgelig at vi har nogle tilbagetrækningsordninger, der imødekommer de reelle behov.

Om det så er Arne eller Arne+ eller ++ eller seniorpension, førtidspension og efterløn.

Det skal bare ikke være en spareøvelse!

Princippet om ret og pligt kan da ikke separeres fra ret og rimeligt?

For vi lokker ikke flere til vores tekniske uddannelser...

Vi lokker ikke flere til vores velfærdsuddannelser...

Vi lokker ikke flere til vores håndværkeruddannelser...

Ved at forringe vilkårene og perspektiverne på de arbejdspladser, de unge skal uddanne sig til.

Og derfor kommer SF også til at kæmpe imod både skattelettelser til de mest privilegerede...

... og vi kommer til at kæmpe for tryghed omkring tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet...

[...]

Jeg indledte med at rose og lykønske den danske fagbevægelse for at tage ansvar og lave gode overenskomster for de kommende år.

Set i dét lys er hver eneste ostemad og Gammel Dansk på denne 1. maj helt på sin plads.

Det er værd at markere.

Men jeg synes også at den nye regering giver os anledning til at huske på, at der er en del at kæmpe videre for.

Dét arbejde fortsætter vi med i morgen. Og vi gør det sammen!

Tak fordi jeg måtte komme forbi jer i dag.

Og god 1. maj.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-olsen-dyhers-1-maj-tale>